

Der er et enkelt sted, hvor der også lukkes et hul, nemlig dér, hvor mennesker løbende får udbetalt arbejdsskadeerstatninger. Der var det sådan, at den typisk var knyttet op på pensionsalderen, og her sikrer man så, at de ikke bliver ramt. Det vil sige, man lukker så at sige det selvskabte hul.

Jeg skal runde af med at sige, at vi har som bekendt hverken lod eller del i finanslovforliget. Vi er ikke kedede af, at vi ikke har det – ikke med det indhold, det har. Derfor vil vi heller ikke deltage i huldækningen efter orkanen. Et eller andet sted er det et godt princip, at de, der har rodet, selv rydder op efter sig.

Jeg skal så gøre opmærksom på, at jeg nævnte et enkelt hængeparti under en af de korte bemærkninger, nemlig at der vil være mennesker, der bliver klemte af den nedsatte pensionsalder, nemlig de, der ikke har nået bopælspligten på 40 år i Danmark. Jeg har fået en del henvendelser. Jeg forstod på den socialdemokratiske ordfører, at man var villig til at kigge på det, og den måde, det ville være naturligt at kigge på det på, var vel, at man paralleliserede. Det, det her rammer, er mennesker, der i en periode af deres liv har arbejdet i et andet land, mennesker, der har uddannet sig i et andet land, eller den halvdel af indvandrere i Danmark, der kommer fra andre europæiske lande eller kommer andre steder fra. De bliver ramt af det her, fordi de bliver vanskeligere stillet i forhold til at optjene den fulde folkepension. Jeg forstår, at det er noget af det, man vil kigge på.

Vi vil, når vi kommer til den endelige afstemning, formentlig undlade at stemme til det her forslag.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er vedrørende SF's politik på de områder her.

Det er sådan, at i »Folkesocialisten« nr. 6/1998 skriver fru Christine Antorini, at staten ikke automatisk skal give alle 60-årige en økonomisk belønning for at stoppe tidligere på arbejdsmarkedet, uanset om de f.eks. har sparet en årlig kapitalpension op og sidder til en næsten gratis husleje, fordi de tilhører den generation, der har haft mulighed for at betale gælden på deres hus ud.

Nu ved vi også fra SF's tidligere dagsordensforslag og hvad de ellers har foreslået af konkret politik, at det jo ikke er stort anderledes

end det, regeringen har fremlagt her. Det, der så står tilbage, er at få at vide, hvordan SF har tænkt sig at finansiere sit forslag til en ny efterlønsordning, og det kan vel ikke være ligegyldigt for SF, om der er 50.000, der er omfattet af en given ordning, eller om der er 200.000, eller hvor mange der måtte være. Det vil jeg meget gerne have en forklaring på.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Hr. Aage Frandsen var inde på spørgsmålet om de personer, der bliver ringere stillet ved overgangen til efterløn. Vi havde også lidt om det i debatten i går med Enhedslisten, og jeg vil gerne helt konkret have at vide af hr. Aage Frandsen, hvilke personer der i fremtiden bliver stillet ringere ved overgangen til efterløn fra det 60. år. Hvem er det, der bliver stillet ringere?

Hr. Aage Frandsen satte spørgsmålstejn ved de to forskellige ydelser, en for de 60-årige, og en for de 62-årige. Jamen hvordan er det, vi har det i dag? Her har vi også to forskellige ydelser. Og hvad med den situation, at hvis man venter, til man er 63 år, kan man få maksimale dagpenge i resten af perioden? Hvor er forskellen? Tværtimod synes jeg, der her er tale om en forbedring.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg synes, det er lidt vanskeligt at forstå den voldsomme kritik af præmieringen. Det, man opnår ved at arbejde 5 år ekstra og spare det offtentlige for 550.000 kr., er, at man med renters rente får det beløb tilbage, man har indbetalt i eget efterlønskongent. Det er da svært at se det som en voldsom præmiering, men jeg vil gerne have en kommentar til det.

Så vil jeg gerne spørge SF om finansieringen. Hvis vi kigger tilbage til 1978, da efterlønsordningen var til behandling, pegede SF på en finansiering enten ved arbejdsgiverbidrag eller noget andet. Men sagen er jo, at antallet af ældre vokser markant, og antallet af efterlønsmodtagere kan forudses at vokse markant. Jeg vil gerne spørge SF, hvordan SF har forestillet sig, at vi uden at røre ved ordningen vil være i stand til at sikre den fremtidige finansiering. Øget arbejdsgiverfinansiering siger man nej til, så er det øget skat, eller hvordan og hvorledes forestiller man sig, det skal ske?